

urbană, ba încă prea urbană, a tinerimei române din Viena).

Emancipându-ne din sfera oricărui ocupații și preocupății de partid, ridicându-ne din chaosul frământărilor politice, să analizăm cu toată răceala și apoi să judecăm fără părtinire, că oare din toată activitatea politică a domnului Iorga numai „năivități și injurii“ se desprind?

Ori-cine a urmărit cu atenție „Neamul Românesc“, apoi activitatea parlamentară și extraparlamentară a d-lui Iorga, cată să admită că e un *bărbat epocal*, cum deocamdată nu-l știm aprecia (poreclindu-l malițios „apostol din Valeni“), cum nu știam aprecia altădată pe un Eminescu, pe un Hașdeu, cum nu știm aprecia nici pe d-l Cuza. (Nu cumva să-l poreclim „apostol dela Iași“?) Ce să faci, dacă e mai impresionabil decât mulțimea cea neimpresionabilă, căreia i-se potrivește vorba lui Voltaire: „Il faut écorcher un Moscovit pour lui donner du sentiment?“

Impresionabilitatea excesivă cu toate efectele și defectele ei, e apănagiul fatal al tuturor *oamenilor geniali*, și așa dori să mi-se spună un singur geniu, care să nu fi suferit sub defectele acestei însușiri (iritabil, capricios, majestatic, crud, vanitos și toate atributele înșirate de d-l Goga). Impresionabil a fost la noi Eminescu, impresionabil Hașdeu, impresionabili și excitabili au fost geniile tuturor popoarelor, în toate timpurile. Până și Isus Christos, fiul lui Dumnezeu, încă își perdeva răbdarea uneori, scoțând cu biciul pe precupeți din templu, ori ocărând groaznic pe farisei și fățarnici:

„Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Povățuitori orbi, cari strecurăți țânțaru, dar înghițiți cămila.“

„Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici, cari curățiți partea din afară a paharului și a vasului, dar cari pe dinlăuntru pline sunt de murdărie și necumpătate.“

„Fariseule orb, curăță mai întâi pe dinlăuntru paharul și vasul!...“

(Mateiu, XXIII, 23—26)

Vai nouă, cărturari și farisei orbi, cari nu vedem decât „exagerările“, iritațiile, „vanitatea“ și alte defecte mici, ale oamenilor noștri geniali! *Miezul sănătos al totalității învățăturii lor, direcția mântuitoare a activității lor*, nu o considerăm, nu o prețuim în nimic!

Strecurăm țânțarul și înghițim cămila!

Parcă e blăstăm asupra noastră, că totdeauna improșcăm în bărbații noștri *aleși!* Pentru cine? și pentru ce?

Care este *miezul* doctrinei politice a d-lui Iorga (și Cuza)?

— Desrobirea economică a neamului rostru și înlăturarea factorilor, cari împiedecă această desrobire.

— Trezirea la o viață culturală, mai intensivă.

— Desvătarea românului din regat de a privi tot prin ochelarii partidelor și a înghiți mulcom toate nodurile diplomației rafinate a unor anumite împărății și țări

— Desvătarea unor anumiți români, de a cerși mila nu știu cărui împărat.

În fine, că

— *Mântuirea ta nu o aștepta dela străini, ci pornească dela tine însuși!*

Aceste sunt strigătele de alarmă, date de domnii Iorga și Cuza. Aceste sunt învățăturile cele mai bune din câte ni-s'au dat vre-odată! Cu trâmbiți de arhangheli ar trebui să le vestim în toate satele și călunele, ca tot sufletul românesc să le audă, să le înțeleagă și întru înfăptuirea lor să lucreze.

Că primenirea vieții românești trebuie să pornească din regat, nu o contestă nimeni, nici chiar d-l Goga.

Dar că în viața din regat este încă multă putre, care trebuie tăiată și curățită, pentru ca organismul să rămână sănătos: iarăș nu o mai contestă nimeni.

Că d-l Iorga din o parte, d-nul Cuza de altă parte, relevează părțile putrede ale vieții de dincolo, nu le poate reproșa nimeni, decât „ilusioniștii“. Toată lumea serioasă știe, că numai prin relevarea și observarea simptomelor se poate statori diagnoza boalelor, pe cari vrem să le combatem, să le vindecăm. Am da dovadă de o miopie fără seamăn, dacă am crede, că d-nii Iorga și Cuza relevează faptele urâte numai de dragul faptelor, fără a dori vindecarea lor. Ei știu prea bine, că „Lumina“, „Severinul“, „Ungaria“ se bucură de aceste fapte. Dar știu și aceea, că numai prin *cunoașterea* ticăloșiilor se poate proceda la curmarea lor.

Temelia României nu poate fi *pânză de iluzii*, ci un organism sănătos și viguros.

Viitorul nostru nu poate fi rolul unui neam de cerșitori, sau al unei gloate de iloți, târându-ne existența amărâtă, de pe o zi pe alta, din mila nu știu cărui împărat.

Decât o astfel de existență ticăloasă, mai bine nimic.

Și cine cugetă la traiu senin, la viața națională conștie, pregătită și oferită de cutare „Grație Preainaltă străină“ — poate fi om de literă,

poate fi poet, poate fi om al *înfăptuirii*, dar om al *realității* nu e.

În acest mod, și Platon izgonia pe poeți din republica sa.

Geoagiu, 26 Dec. 1909.

Gavr. Todica.

STIRI.

— 15 Decembrie v.

Sfiala, vatra, încrederea englezului. Până aci am vorbit de sfială ca de un cusur. Dar este și un alt mod de a o privi, pentru că și sfiala are o parte frumoasă și bună. Oamenii de neam sficios nu sunt nici afabili, nici comunicativi; ci sunt nesociabili; n-au acea eleganță în maniere, care se câștigă prin umblarea în lume, și care distinge pe oamenii de rase sociale, pentru că tendința lor este de a fugi de societate, nu de a o căuta. Ei sunt sunt sfioși în fața străinilor și chiar în propriile lor familii. Ei își ascund simțămintele de simpatie sub o mantie de rezervă, și numai în locuri singuratic sau ascunse le dau curs liber. Dar au simțăminte cu atât mai puternice, cu atât mai curate, cu cât nu se fălesc cu ele.

Astfel sunt popoarele de rasă teutonică, germanii, englezii și americanii. Englezii mai ales au încă o însușire, care îi deosebește de alte națiuni: este profunda lor iubire pentru căminul familiei. Dați unui englez un *home*, un cămin al său, și nu mai are trebuință de societate. Ca să aibă un unghet, care să-l poată numi al său, el va trece mările, va merge să-și implante cortul în mijlocul unei câmpii sau într-o pădure virgină, și își va face acolo acel *home* dorit. Singurătatea deșertului nu-l înspăimântă. Societatea femeii sale și a copiilor săi îi este de ajuns, și nu-i trebuie altă societate. Iată pentru ce popoarele de origine germanică, din cari se trag englezii și americanii, sunt cei mai buni colonizatori și se răspândesc repede în toate părțile posibile de locuit ale globului.

Francezii, popor sociabil ca toate popoarele sudice, n-au nici un progres ca colonizatori.

Din dispozițiunea relativ anti-socială a englezilor derivă și alte calități. Sfiala lor îi face să trăiască mai mult în ei înșiși, și-i învață a nu se lăsa în nădejdea nimănui și a trăi neatârnați. Neavând trebuință să-și caute fericirea în societate, ei își caută adăpostul în cetire, în studiu, în invențiuni, sau află plăcere în munca industrială, în care devin măestrii cei mai buni. Ei nu se tem a se încrede singurătății oceanului, și se fac pescari, marinari, oameni ai descoperirilor. De când oamenii Nordului străbăteau mările, descoperiau America și își trimeteau flotele de-alungul coastelor Europei și în Mediterana, marina

oamenilor de rasă teutonică a progresat mereu.

Pentru pomul de Crăciun al întemnițaților primim de la d-l Dr. I. Hoadrea, avocat în Zărnești 5 cor., de la d-l N. N. 5 cor., N. N. 1 cor. (tot Zărnești) și dela d-l Nicolae Petru de Lemény din Gurgiu, 1-90 cor.

Asemenea primim generoasele contribuții — înzecit generoase, fiindcă ne vin, dintr-un ținut de unde nu ne așteptam să se gândească atâta lume și cu atâta dragoste la noi! — anunțate prin scrisoarea:

»*Onorată Redacțiune!* Cu posta de azi V-am trimis suma de cor. 5460, ca un modest ajutor la pomul de Crăciun al întemnițaților noștri naționali. Suma a fost colectată de la următorii: Văd. Antonia Dunca 2 cor., Văd. Elena Sabó 2 cor., A. Demian 1 cor., Ana Anzerco 1 cor., N. N. 2 cor., Văd. Regina Buda 1 cor., C. Câmpian 1 cor., N. N. 1 cor., Văd. Cornelia Gogia 1 cor., Ioan Berindan 60 bani, N. N. 1 cor., N. N. 5 cor., Virág Baliutné 1 cor., din Baia-mare, Gavril Barbul, Mocira 3 cor., Iosif Patáky, Săsar 1 cor., Nicolae Lupan. Chiuzbaia 1 cor., Nicolae Breban, Cicărlău 2 cor., Vasiliu Pop, Halmii 1 cor., Iuliu Lupan 1 cor., Ionei Chisui 1 cor., Augustiu Dragoș 3 cor., Dr. Teofil Dragoș 5 cor., »Aurora«, Baia-mare 5 cor., Andreiu Pop, Mocira, 2 cor., Văd. Antonia Chișiu 1 cor., Dr. Gavril Ossan 1 cor., Alexe Manea 2 cor., Dr. Nyilvan 1 cor., Nicolau Stan, Sătmăr 1 cor., N. N. 2 cor., Marioara Gitta n. Doboși, Sătmăr 2 cor. Rugându-vă să primiți acest modest ajutor, sunt — Baia-mare la 24-XII 1909 — cu toată stima: Alexe Manea.

Invitare. Tinerimea română gr. cat. din Cojocna va da sub prezid. docentului local Teodor Hurducaciu în a doua zi de serbarea nașterii Domnului Chr., teatru împreunat cu declamări, dialoguri și cântări, în folosul școlii sătești, cu ajutorul protp. local și a învățătorului bisericesc.

Iepurii de casă. Asociația pentru cultivarea iepurilor de casă (Budapesta, Csillaghegy) ne roagă să aducem la cunoștința cetitorilor noștri, că trimite gratuit, orișicui, anuarul ei, cu sfaturi pentru prășirea iepurilor. Carnea de iepure de casă figurează pe toate listele de bucate din Franța, Germania și Anglia.

Un nou autor din lumea suveranilor. Marele duce de Hessa a scris o dramă în cinci tablouri »Bonifacius« care s-a reprezentat la teatrul din Darmstadt. Piesa a avut mare succes.

Succesele lui Dr. Toma Ionescu. Ziarul românesc »Lumea nouă« care apare în Chicago, în America, aduce în ultimul său număr știrea că românii din Cleveland, unde se așteaptă sosirea d-lui Dr. Toma Ionescu, pentru a face mai multe operațiuni după sistemul său de anestezie, îi prepară o primire impozantă. La Cleveland i se va face primire distinsului nostru medic și de cătră însăși municipalitatea marelui oraș american.

Necrolog. Ioan Ghimbășan, proprietar, fost curator primar al bisericii gr. cat. din Făgăraș, și-a dat sufletul în mână Creatorului, în anul al 70-lea al etății.

Puterea viadecătoare a celorlor. În ultima ședință a societății psicho-terapeu-

În momentul acela, vântul își sfârșise slojba pe ziua aceea.

El reușise după lungi efortări să smulgă zăpada din înori, și se repezea acum asupra pădurei cu o dără albă după el.

Ingmar Ingmarson se plecă pentru a scoate din rădăcini un copăcel, când uraganul se repezi, încercat de zăpadă. Cum bătrânul tocmai se ridica, primi drept în față o mulțime de fulgi.

Ochii i se umplură de zăpadă, și vântul deveni atât de violent împrejurul său încât fu silit să se învârtască în loc de mai multe ori ca o sfârlează.

Toată nenorocirea venea din faptul că Ingmar Ingmarson era bătrân. În tineretea sa, o furtună de zăpadă nu l-ar fi amețit, dar în ziua aceia i se părea că totul să învârtăste împrejurul său, ca și când ar fi fost târât în polca, care se joacă la Crăciun. Când voi să se întoarcă la fermă, luă direcția opusă. O luă prin marea pădure pe brazi, în loc de a o lua pe câmp.

Pătrunse atât de adânc în pădure încât totul deveni calm și tăcut, furtuna nu se mai simțea, și arborii păreau din ce în ce mai înalți și mai deși.

Noaptea cădea repede, și printre brazi uraganul continua a fluera pe la ure-

chile lui Ingmar. Bătrânul fermier vedea bine că mergea pe sub brazi, dar nu se îngrijă; se credea în tufșul dela marginea câmpului. Dar mergând, văzu că nu mai da de rariște. Înțelese atunci că se rătăcise și voi să se întoarcă.

Își perdeva mintea la gândul că se putuse înșela astfel, și pe când rătăcea prin mijlocul pădurei, nu-și putea reveni pentru a recunoaște unde se găsea. Se îndreptă mai întâi într-o parte, pe urmă în alta.

La urmă, regăsi din întâmplare urmele propriilor săi pași, dar noaptea veni și nu mai putu să-i urmeze. Și arborii se ridicau din ce în ce împrejurul său. În zadar ar fi umblat, căci s-ar fi afundat și mai mult în pădure.

Era o fatalitate: trebuia să alerge prin pădure toată seara și avea să ajungă prea târziu pentru bae. Își întoarse căciula, își potrive cismele, dar aceasta nu-l liniști. Și cum totul devenea întunecos, începu să creadă că va petrece toată noaptea în pădure.

Se rezemă de un copac și rămase nemișcat, ca pentru a-și descurca ideile? Cunoștea bine acele păduri, le parcursese de atâtea ori, încât fiecare brad trebuia să-i fie cunoscut. Băiat mic, el dusese vi-

tele să pască acolo. Intinse curse pășărilor.

Tânăr, ajutase tăetorilor de lemne. Văzuse tăindu-se copaci bătrâni și crescând pe cei tineri în locul lor.

Crezu în sfârșit că era de ajuns să urmeze o oare-care direcție pentru a găsi drumul. Dar și de data aceasta nu făcu ce cât să intre mai adânc în pădure.

Simți deodată sub picioarele sale un sol ueted și bătut, și înțelese că umbra pe o potecă.

Căută s-o urmeze zicându-și că o potecă trebuie să ducă undeva.

De această nu duse decât la o rariște, unde ațurta se simțea mai cu putere, unde nu se mai găsea drum, unde erai înconjurat numai de vârteje de zăpadă.

Bătrânul obosit de a umbla atâta vreme prin zăpadă, se așeză de mai multe ori pe o stâncă pentru a se odihni.

Dar, de îndată ce se așeză, începea să ațipească, și știa că va muri de frig dacă s-ar fi lăsat a fi furat de somn. El se silea să umble mereu, era singurul lucru, care l-ar fi putut salva.

Dar cu cât umbla mai mult, cu atât putea să reziste mai puțin dorinței de a

vedea. Puțin importa, se gândea el, dacă odihna îl va costa viața.

Gusta o astfel de plăcere stând nemișcat înăc ideea morții sfârși prin a nu-l mai speria.

Simți chiar o oare-care satisfacție gândindu-se la discursul ce se va ținea la biserică în ziua înmormântării sale. Își aminti frumoasele cuvinte, pe cari pastorul le pronunțase în fața groapei tatălui său; fără îndoială s-ar fi compus și pentru el tot ceva frumos.

S-ar fi spus că el poseda ce mai vechi fermă din țară, s-ar fi semnalat că avea onoarea de a aparține unei familii notabile. Și s-ar fi vorbit atunci de responsabilitatea sa.

Da, da, el știa din copilărie, că răspunderea sa era grea.

Reputația sa trebuia susținută până la sfârșit, de oarece se numea Ingmar Ingmarson.

Îl isbi însă ca un trăsnet ideea, că nu era tocmai onorabil a muri de frig într-o pădure. Nu voia să lase o astfel de amintire posterității. Începu din nou să rătăcească încoace și încolo. Stătuse atâta vreme nemișcat încât bulgări de zăpadă căzură de pe blana sa când se ridică.

Puțin în urmă se așeză din nou și

tice din Londra s-au făcut interesante comunicări în ce privește puterea vindecătoare a colorilor, mai cu seamă la morburile de nervi. S-a constatat anume, că colorarea roșu influențează în mod îmbucurător la oameni slăbiți și anemici. Pentru nevralgici are o bună influență albastrul. O influență liniștitoare și inveslitoare totodată are verdele. Colorarea violetă domolește pe cei iritați și nervii prea încordați. Pentru alienați se recomandă a fi ținuți în odăi cu pereții văpsiți albastru. Pentru melancolici au o influență binefăcătoare odăile văpsite în colorarea galben-deschis, iar pentru anemici odăi în care să predomineze colorarea roșie.

120 milioane pentru fundațiuni. Din New York se anunță, că cunoscutul milionar, răposat mai zilele trecute, John Stewart Kennedy, care și-a început cariera ca cerșitor pe străzile orașului Glasgow, a lăsat pentru scopuri școlare, de binefacere și pentru biserici, suma de 120 milioane dolari. Rudenile lui Kennedy încă moștenesc 120 milioane. Muzeului Metropolitan, universității Columbia și bibliotecii populare a lăsat 10 mil. Misiunilor străine 3 mil. și pentru spitalele din New-York 10 mil. dolari.

Locale. Regretăm nespuse de mult, că nu ni s-a dat un raport mai lung despre matineul de Duminecă după amiază, cum așteptasem. S-a dat matineului numele modest de serată literară-muzicală, dar în realitate a fost un matineu artistic de toată splendoarea. D-șoara Ecaterina Pitiș a cântat poezii originale: un subiect de poveste și un accent liric de-o discreție și subtilitate, în care numai pe sine însăși se mai poate întrece. D-șoara Marloara P. Dima ne-a uimit cu aceleas cîntări în arta-i la pian, ca și d-șoara Pitiș în arta-i poetică. Brașovul ascunde comori. Despre Trio și cvintetul executat de familia d-lui avocat Dr. E. Leményi, scriem acum a doua oră și căutăm cuvinte și mai măgulitoare. Dr. vrând să fim drepti, ce ne-ar rămânea atunci pentru corul d-lui G. Dima, corul bisericesc? — După clipe așa de frumoase, și dintr-o sală atât de plină, în adevăr păcat, că atât de puțini s-au ales — chiar și pe-o vreme atât de urâtă — pentru a se întruni la o masă prietănească în restaurant. Debutanții mai cu seamă nu trebuia să fugă de sărbătorirea ce li se cuvenea.

— Viitoarea conferință se va ținea Sâmbătă după amiază (1 Ian. st. n.) nu Duminecă. Va ceti d-l profesor Axente Banciu, despre neajunsurile limbii ce vorbim. Informație mai precisă vom aduce în numerele viitoare.

— Concertul de-asăară a orchestrei din München a fost un eveniment pentru viața muzicală din Brașov. E de prisos să vorbim în termeni de elocvență gazetărească despre o orchestră cu renume european. Publicul a știut bine aceasta, și a fost lipsă de a se pune scaune peste număr în sala dela Reduță. Ca totdeauna, lumea românească a fost acolo aproape până într-un om.

Apollo Bioscop. Programul de Marți și Miercuri: Fabrică de oțel în Italia. Norvegia. *Dreadnoughturi lăsate pe apă.* (instrucție). Ochelarii croitoresei. (de pe natură). Examenul. (colorat). Portăreul de noapte. (dramă.) *Un vis îngrozitor al lui*

Nerone. (film artistic). Nebuniile Solomiei. **Pungașul neputincios** (umor).

Aviz! M. Radu, croitor Clui strada Jokai 2 își recomandă atelierul seu pentru domni.

Să vă feriți de pungașii de elită.

O poveste adevărată.

Era în luna lui August 1905. Toți cei buni se pregăteau pentru participarea la festivitățile dela Sibiu, unde avea să se sfințească casa națională cu muzeul ei. Să se vadă minunata expoziție românească, ca și care până aci nu mai fusese!

Gata de drum am plecat și eu ca să fiu înainte de 19 August la locul destinat. Ajungând în Lugos la oarele 4 p. m. mi luai bilet până la Ilia. Eram numai singur în cupeu de unde căldura mă scoase pe coridor. Aci făcând cunoștința unei familii cinstite din opidul Hunedoara ce venea dela băile Herculane, puserăm în discuție chestiunile dela ordinea zilei, într-altele făcui intrăbarea dacă vor să participe la Adunarea Asociațiunii, care promise a fi foarte interesantă din prilejul deschiderii casei naționale, de care până acum n-am avut, a muzeului și expoziției. On. Pater familias punându-și mâna pe buzunar, îmi dete să înțeleg cumcă, acela nu-l mai ajută, deoarece bancutele au căzut în apă iară aurul s-a topit în foc!

Deși nu puteam presupune întocmai, am cedat nfirmățiunei d-sale, văzând că pe cel ce nu voește »la cruce nu-l poți duce«.

În discuția noastră, la gara din Făget ne surprinde un sportivan înalt de statură, binefăcut, cu ochi de vultur, în haine de biciclist, chipiu francez, la ochi purta zwickeri iară în mână avea o carte voluminoasă broșurată numai, era istoria »Reunirei Românilor« și alta nimic. Ni-se recomandă sub numele de Dr. Georgescu, ba ne arată și biletul de legitimare — pasportul — cu subscrierea M. S. Regelui Carol. Ne povestește că cercetează locurile de pe aici, face chipurile un fel de espediențe la românii din părțile acestea.

D-l cu care călătorisem până aci părăsindu-ne, se retrase în cupeul său, iară eu cu d-l doctor în cupeul nostru, cauzându-mi o bucurie oarecare că nu sunt singur, și că el încă merge la Sibiu. Îi întreb de cartea din mână, dacă a cumpărat-o și cu cât, îmi spune că a cumpărat-o ca suvenir dela d-l protopresbiter. Susținos mi-a venit muțeni lui când îi faceam unele întrebări din conținutul respectivei cărți, căciace m-a făcut să-l las în pace, deoarece în de-ale medicinei nu mă pricepeam. L-am întrebă dacă drumul și-l face tot pe picioare? Nu dom'le, mai mult cu motorul, care din nenorocire stricăndu-se, l-am lăsat la d-l protopresbiter în Făget până ce-mi va sosi șurabul necesar după care am telegrafiat la Viena.

Cu discuția noastră sosi și timpul cinei, m'ajunsese foamea. Scot din geamantan de ale mănărei și încep a morși cu gura. Să-l îmbin și pe d-l doctor mă genam neștiind perfect cu ce bișiganie am de lucru, deși-i vedeam degetele late și mâinile obduse cu o pele dură, pe baza certificatului arătat nu puteam presupune că în costumul de voiajor se ascunde un zidar!

Începu să viseze. Gândul morței îi deveni și mai dulce, se gândea la toate ceremoniile, cari aveau să înconjure cadavrul său. Văzu marea masă așezată în sala de serbări la primul etaj, pastorul și soția sa instalați la locul de onoare, judecătorul de pace purtând cravata mare albă pe micul său piept, primăria arătându-și rochia sa de mătase neagră și colierul de aur masiv.

Văzu camera îmbrăcată în alb. Perdelele albe la ferestre, moștele acoperite cu alb. Crăci de brad pe drum dela vestibul până la biserică. Căscuțul așezat în camera din fund, fum prin camera unde ardea focul. Psalmi cântați lângă mort, pe când cosciugul e închis cu lame de argint.

Tot satul în mișcare pentru a organiza cortegiul, totul înnoit în altar, tot rachiul din toamna trecută băut la praznicul înmormântării, toate drumurile furnicând de lume ca pentru un târg.

Bătrânul se ridică din nou.

I-se părase că aude pe invitați vorbind de el în timpul mesei. — Cum s'a dus el să moară acolo de frig? Întreba judecătorul de pace; ce o fi vrut el să facă în pădure? Și căpitanul răspundea că era fără îndoială consecința prânzului de Crăciun și a coacalului. Aceste cuvinte deșteptară într-o tresărire pe bătrân. Inghimăci erau oameni cinstiți. El nu voia să

fie acusat de a-și fi pierdut capul în ultimele sale momente.

Reîncepu deci a umbla. Dar era așa de ostenit, încât de abia se putea ține pe picioare. Trebuia să fi fost foarte sus în pădure, căci pământul era acum aspru, plin de crepături enorme satul era cu mult mai jos. Se împedica între două pietre, așa încât deabia cu mare greutate putu să-și scoată piciorul și în acest timp nu înceta a se văita. Se sfârșise cu el!

În acel moment căzu pe spate pe o mare grămadă de crăci. Căzu încet pe zăpadă și nu suferi în cădere, dar se hotărâ să nu se mai miște. Nu mai dorea nimic decât să doarmă. Ridică puțin crăciile și se strecură dedesupt, ca sub o blană. Simți atunci ceva moale și cald. »Trebuie să fie un urs aci«, gândi el. Simți că animalul se mișcă și-l auzi sforăind. Rămase cu toate acestea nemșicat. Putea să fie sfârșit și nu avea puterea de a se depărta de acolo.

Nu, ursul nu voia să facă rău aceluia, care căuta adăpost în vizuina sa pe o asemenea vreme.

El se dete puțin la o parte pentru a lăsa mai mult loc oaspetelui său și adormi din nou cu un sforăit monoton și plângător.

(Va urma.)

Văzându-l însă că gura-i lasă apă uitându-se la mine, îi oferii colacul și puțul cari numai acum știau pe a cui mână au ajuns și eu ce păcate am espiat. Era flămând boierul!

Ajungând la Ilia, aci a trebuit să schimbăm trenul luând drumul către Teiuș. Ambii cu bilet de clasa II-a ne suim într-un vagon unde se vedeau a fi ocupate toate cupele. Doctorul meu însă ca mai espert, caută toate ușile, face larmă dar numai în românește că altă limbă nu știa, pe când din întâmplare se întredeschide o ușă, și din cupeu isbucnește un miros greu de aiu. În lăuntru se vedeau doi necunoscuți, un bărbat și o damă culcată făcând pe bolnava, cari la auzul gălăgiei ce făcea Doctorul să treziră. Străinul mă întrebă, că ce voește d-l, ce face larmă, că el nu-l pricepe? Îi răspund că nimica alta decât că căutăm și noi loc. Și ovreuil marinimos, de frică ca de voie bună, să așeză lângă Zali iară noi de partea opusă formând acum o societate de patru până la Deva, unde jidovii se dau jos iară locul lor îl ocupă alte neamuri. Ajungând la Teiuș, a trebuit mult să așteptăm până la luarea drumului către Sibiu. Omul se perduse în enorma afluență ce era aci, și ne întâlnirăm abia când ne urcaram iarăși în tren care ne duse până la Copsa și de aci apoi în ziua am ajuns la gara din Sibiu unde era instituit un comitet pentru primirea și încuarterarea oaspeților sosiți. Ne prezentăm înaintea domnilor nedormiți, și ne aflând pe d-l Dr. între cei înșinuați, mă întrebă de-mi convine să fim într-un cortel, și de ce nu cu un doctor cu care mai cu seamă făcusem și Junga cale, dela Făget până la Sibiu. Primind ședula cu Nrul casei și numele gazdei luându-ne o trăsură, plecarăm pe cele străzi până ce în fine ne oprirăm la poarta Sasului, care încă nu se sculase. Vizitiul bătu la ușe de câteva ori când într-un târziu apare o babă în țoale românești, română fiind și ea, îi descoperim scopul venirii noastre și arătăm ședula și apoi ne invită înlăuntru. Baba ședea la o parte în curtea sasului într-o casă suterană cu două chilii. Baba mai avea și o nepoțică de 14—15 ani care atunci se ridicase din așternut. Era un miros greu, insuportabil.

Ne rugarăm de puțintică apă ca să ne spălăm. Ne scutarăm și curățirăm de prav și haidă îndărapt la arangiatori, le spunem inconveniențele cortelului rugându-ne ca să ne asigure alul, căia ce fără ezitare să și efeptui, strămutându-ne la un alt sas în Marktplat, care mai galant fiind ne oferii chilia lui de cătră stradă în care așezase cele 2 paturi.

De aci îmbrăcând vestmintele de sărbătoare — biciclistul nu avea altele — după ce mai gustarăm câte ceva din geamantan, plecarăm spre casa națională; încătrău mergea lume multă mergeam și noi, doctorul cu istoria »Reunirei Românilor« în mână.

Ajungând pe la institutul »Albin« întâlnii mai mulți prietini și vechi cunoscuți, iară doctorul meu neputând știrici dela ei locuința protopopului Papiu din Sibiu, pe care îl căuta cu mult zor spre a-i împărtăși salutările colegilor săi bănățeni, vorbă să fie, pe neobservate o șterse pe altă stradă și nu-l mai văzui până în seară, când îl aflai șezând la masă în Stadtpark în societate cu alții mie necunoscuți; recomandându mă, fiind și timpul cinei, mă așezai și eu aci.

Pe când isprăvirăm cu cina, sosește și d-l președinte al Reuniunii sodăilor români din Sibiu și după obiceiul d-sale la atari ocașuni, scoțând o hârtie, esplicându-ne și conținutul ei, ne face să ne băgăm mâinile prin buzunare, spre a-i implini dorința, lăsând la bunăvoiața fiecăruia de a face milostenie cu săracii săi sodali. Doctorul meu încă scoate 30 cr. colectorul mai scoate din al său 70 cr. și așa îi redă suma de 1 fl. și se părea că doctorul se g-nează să primească banii înapoi și încă cu zubuk. Nu domnule, nu te genă, primește ofertul că-ți va prinde bine. Eu strâng pentru ai mei, pentru d-ta însă n'are cine. Și cu acestea se așeză la masă. Secretul cu redarea banilor rămase până astăzi netălecut mai rugă pe doctorul ca ut blând pe la "ia să se abată pe la părinții d-sale împărtășindu-le tescile sale sărutări de mână!

Mai înainte de a ne despărți, doctorul scoase un carnet octav mare cu o mulțime de subscrieri în diferite limbi și din diferite crașe. Aci am văzut și subscrierea d-lui »Mișu« cu sigilul consulatului din Sofia, precum și ale altor autorități din Ungaria, Serbia, Bulgaria și România. După ce am scris și noi cei j resentți câte-o sentență închinată voiajorului, luarăm drumul spre casa națională la serata etnografică. Și cu asta perzându-ne

unul de altul, la cortel am ajuns numai singur, și pe când adormisem sosi și doctorul făcând și el ca mine.

(Va urma.)

Bibliografie.

»Arhiva« Nr. II. Sumarul: Fărășroții — Româanismul în Turcia Europeană. Gh. Ghibănescu — Breasla Armenilor din Roman. VI. Mironescu — Note de călătorii făcute prin Bucovina, călăuzit de dicționarul geografic de Em. Grigorovitz. T. T. Burada — Teatrul în Moldova, Stagiunea 1854—1885. Gh. Ghibănescu — Ioan Sandu Sturza Voevod cătră C. Conachi, document. Gordon — Noapte de zbucium, poezie. Arhier. Narcis Crețulescu — Pomelnice titoese.

ULTIME ȘTIRI.

Budapesta, 28 Dec. Iusthiștii prind portofoliul de interne pentru br. Kemény Arpad. Iusth a zis în club: înțelegere nu e, dar sunt oare-cari nădejdi. Kossuth a zis la conferința clubului: Lukacs ne-a cerut sprijinul, dar nu ne dă program. Se svonește că Iusth va fi chemat la Regele.

POSTA REDACȚIEI.

București. Am primit o filă de ziar cu un articol notat cu creon vânat, și cu literele: »aveți cuvântul«. — Nu înțelegem de ce ar trebui să reprobăm noi activitatea unui om mare, din motiv că dă arme în mâinile moderăților și pseudo-moderăților noștri, cu sinceritatea lui, când în acelaș timp, prin notițele și articolele sale sincere, fie ele chiar nedrepte, a deșteptat la frații din Regat o ne mai cunoscută interesare față de chestiile noastre. De-o mie de ori mai mult face pentru noi ceea interesare, decât orice hămăială moderată! — E convingerea noastră de gazetari: cu »scrisori de la frați« nici reci, nici calde, cu informații diplomatice rezervate, binevoitoare, pururea grijind de-a nu da vre-o întimitate ce-ar putea jigni, niciodată nu s-ar fi putut crea în România acel curent pentru »frații subjugati«, care s-a creat. Nu-i edificator, dar e așa!

Dela Librăria „Gazetei“

se pot procura

Scrisori literare pentru popor

»Caractere morale, exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne« de Ioan Popea. Prețul cor. 2.— b. (cu posta cor. 2.40 b).

»Cugete și considerațiuni« din experiența vieții lui Argirobarb. Conține 170 de sfaturi înțelepte, scoase din pățania vieții. . . Prețul 20 b. (cu posta 24 b).

»Novete de Sienkiewicz: „Natură și viață“, „Sluga veche“ și „Iancu musicanul.“ Traducere de I. C. Panfu; o broșură de 192 pag. Prețul 80 bani + 5 bani porto.

Lra Bihorulul, o carte cu povestiri istorice scrisă în versuri, de Antoniu Pop. Prețul 40 b. (cu porto 46 bani).

Părintele Nicolae, schiță din viața preoților de G. Sima Prețul 60 b. + 6 bani porto.)

Poesii de K. V. Buticescu. Prețul era la început 2 cor. 40 b., acum numai cor. 1.20 (cu posta cor. 1.40)

Balade populare de Avram Corcea costa cor. 1.60 plus 10 b. porto. Pentru România 3 lei 20 b.

Românii Seceleni. Causale decadentei economice și mijloacele de îndreptare. Disertațiune de Ioan I. Lăpădat. 30 bani plus 6 bani porto.

Lilice dela Pind, poesii macedonene-originaie și daco-române de P. Vulcan, cor. 2 (p. porto 10 b.)

»Năvălii barbare«, nuvelă de L. Blocaș. Prețul 1 cor. 10 b., plus 10 bani porto.

»Biblioteca copiilor« vol. II. de A. O. Maior cuprinsul următor:

Moș-Crăciun, Iertarea, Cățelul neastamparat, Crin, Floare dalbă, Moș-Stan, Minciuna, Sa-ți fie de învățătură, Ionaș, Ariciul, Boiera lui Vasile și Berzele. Această carte scrisă în un limbă u frumoasă pe 118 pagini hârtie fină este un potrivit dar de Crăciun pentru copii. Costă cor. 1.60 plus 20 bani porto.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Râm.

Redactor respons: Dr. Sever Dan.

Din partea vicecomitelui comit. Brassó.

Nr. 11722/909.

Concurs.

Deoarece la concursul publicat în 13 Septembrie a. c. sub Numărul 8856/909 referitor la intrngirea postului de **medic adjunt** la spitalul oraşului Brassó, nu s'a prezentat nici un concurent, escriu prin aceasta din non concurs și provoc pe toți acaia, cari doresc a obține acest post, ca pe lângă documentarea cuaificațiunei prescise în §. 63 art. de lege XIV. din anul 1876 a-și înainta petițiunile instruite conform rece-riunțelor subscrisului vicecomite cel mult până în 20 Iannarie 1910, deoarece petițiunile cari vor sosi mai târziu nu se vor lua în conslderare.

Emolumentele împreunate cu acest post de present sunt: salar de 1400 coroane.

Notez însă, că reprezentanța oraşului Brassó a decis deja ca salaria împreunat cu acest post să se ridice la salariul de 1500 cor. și 400 cor. bani de quartir; decisul acesta însă stă încă sub aprobare.

Brassó, în 23 Decemvre 1909.

Augustin Jekelius m. p.,
(892,1-1) vicecomite.

VÂNZARE OCAZIONALĂ

Cel mai frumos cadou de Crăciun și Anul nou o **Cutie mare de bomboane** originală din Fabrică se capătă a Kor. 250 h. la **J. VICTOR**, Strada Vămei Nr. 30. (8-6.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 27 Decemvrie n. 1909.

Renta ung. de aur 4%	113 45
Renta de corone ung. 4%	92 55
Impr. căl. fer. ung. în aur 3 1/2%	82 45
Impr. căil. fer. ung. în argint 4%	83 25
Bonuri rurale croate-slavone	94 -
Impr. ung. cu premii	216 85
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	152.25
Renta de hârtie austr. 4 1/4%	94.95
Renta de argint austr. 4 1/10%	94 95
Renta de aur austr. 4%	117 40
Renta de corone austr. 4%	94 95
Bonuri rurale ungare 3 1/2%	85 50
Losuri din 1860	171.70
Actiile de-ale Băncei ung. de credit	789 -
Actiile de-ale Băncei austr. de credit	672.50
Actiile de-ale Băncei austro-ung.	1772 -
Napoleoniori	19 12
Mărci imperiale germane	117 82 1/2
London vista	240 72 1/2
Paris vita	95 62 1/2
Note italiene	95.20

Cursul pretelor Braşov.

Din 28 Decemvrie n. 1909.

Bancnote rom. Cump.	18 76	Vënd.	18 86
Argint român	18 70	"	18 80
Lire turcesci	21 50	"	21 80
Sems. fonc. Albine 5%, 100.-	"	"	101.-
Banile Rusesco	253.50	"	255.-
Napoleoniori	19.06	"	19. 6
Galbeni	11.20	"	11 40
Mărci germane	117.-	"	117.50

Abonamente la

„Gazeta Transilvaniei“
se pot face ori și când pe timp mai îndelungat sau lunare.

Grăbiți-vă și profitați

MARE CHILIPIR

căci n'a fost nici n-o să mai fie așa estinată ca cu 40 bani să luați cărți literare românești, format mare de câte 200-300 pagini din Coleția Șaraga, care se vinde în altă parte 1 leu exemplarul. Bibliotecii românești Șaraga de câte 100 pagini cu 15 bani volumul.

Xenopol A. D., **Istoria Românilor** în 12 volume mari de câte 275 pagini unul numai cu 7 lei toate 12 volume în loc de 18 lei. În streinătate costă transportul 1 leu 50 b. la 20 cărți trimese odată.

NICOLAI A. PETROFF,
Librar-Editor,
Bărlad-România.

Slăbirea de nervi

este a se atribui sau încordările diferite ale inimii

unei munci prea iritătoare, unei lucrări spirituale prea încordate, sau urmăriilor simtemintelor noastre îngrijorate și dure-roase etc. sau concurenței prea agitate a secolului nostru. Persoane cu nervi slabi care lăncezesco în lipsa de putere și energie a încercat ca cu ajutorul Electricității să se tămăduiască, și astfel n'au destule cu-

vinte de mulțumită și de laudă pentru efectul bun al curentului electric. Pentru aceia recomandăm tuturorce lor ce sufer de slăbiciune să-și procure broșura noastră „Tractat despre Electroterapia modernă. Această broșură o vor primi gratis și franco toți aceia cari se vor provoca la ziarul nostru.

Institutul de ord. medical „ELECTRO-WITALIZER“,
Budapesta IV., Károly-körut 2. Felem. 51.

Johann Szvetlik, din Alsófehérvut scrie în 29 Dec. 1908. Mult stimată D le Dr.! Mă bucur că Vă pot aduce la cunoștință că nu mai am răgușeli, sunt iarăși vesel și mi-am recăpătat pofta de lucru. Umbrelul mie mai ușor și mai elastic. Cu un cuvânt mă simt cu mult mai bine ca înainte. Aparatul îl folosesc încă și acuma, el funcționează perfect.

Coupon pentru o carte de cinstire:

Institutul de ord. med. „ELECTRO-VITALIZER“

Budapesta, IV. Károly-körut 2 felem. 51. Rog să-mi trimiteți gratis și franco, în cuvertă închisă op. l. „SISTEMUL de VINDECARE ELDCTRIC MODERN“

pentru { bărbați / femei

Numele: _____

Comuna și poșta ultimă _____

Tae și lipește pe o corespondență.

Cine vrea de sărbători să aibă haine bune să vie în

Prăvălia de croitorie

bărbătească civilă și militară.

Brasov, Strada Mihael-Welss 10

unde se află un asortiment de stofe prima calitate fine și moderne. Se lucrează costumele cele mai elegante după moda de Paris.

Măsură și croială sigură.

Se primesc ori și ce comande de haine bărbătești, civile și militare, uniforme de studenți cu prețuri moderate. Apelând la sprijinul Op. public, semnez cu toată stimă

George Söcs,
croitor.

(774,9-10).

Prețuri foarte scăzute.

Din cauza marelui asortiment vând din:

Despărțământul pentru dame:

1 Jachetă lungă de iarnă dela Cor.	24.-	in sus.
1 „ scurtă	16.-	„ „
1 „ de plăt	22.-	„ „
1 „ blănită	50.-	„ „
1 Mantăl de copiii	7.-	„ „
1 Rochie (foi)	7.-	„ „
1 Capot	12.-	„ „
1 Bluză de stofă	6.-	„ „
1 „ „ mătase	15.-	„ „
1 Jupon	5.-	„ „

Despărțământul pentru bărbați:

1 Costum de bărbați dela Cor.	20.-	in sus.
1 „ „ lung	25.-	„ „
1 „ „ băieți	15.-	„ „
1 Palton de iarnă	26.-	„ „
1 „ „ cu guler de astrahan	44.-	„ „
1 „ „ „ scurt	17.-	„ „
1 „ „ „ blănit	25.-	„ „
1 Costum de copii	6.-	„ „
1 Mantel	10.-	„ „
1 Pantalon de stofă	6.-	„ „
1 „ „ Kamgarn	8.-	„ „

Cu toată stima

J. ASCHER,
Braşov, Târgul Inului 26.

TIPOGRAFIA

A. Mureşianu

Brasov, Târgul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provădut cu cele mai bune mijloce tehnice și fiind bine asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne este pus în pozițiune de a pute eșecuta ori-ce comande cu promptitudine și acuratetă, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE
IN AUR, ARGINT ȘI COLORI.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
pentru toate speciile de servicii

PĂRȚI DE ȘTIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

BILANȚURI.

STATUTE.

Compturi, Adrese,
Circulare, Scrisori.

FOI PERIODICE.

Cuverte, in lotă mărimca

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

TABIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI
și RESTAURANTE.

PROGRAME ELEGANTE.

PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE MUNTĂ
DIFERITE FORMATE ȘI IN COLORI

BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Braşov Târgul Inului Nr. 30, în etagiul. înderept în curte. Prețurile moderate.

Comandele din afara rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Braşov.

Gazete Transilvaniei cu numărul a 10 fieri se vinde la zaratul Dumitru Pop, la taurungeria de pe parul Radlof și la Eremias Nepoți.